

Міністерство освіти і науки України
Рівненська обласна державна адміністрація
Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
Національний університет “Острозька академія”
Рівненський державний гуманітарний університет
Художньо-педагогічний факультет

*Присвячується 15-річчю художньо-
педагогічного факультету*

**«ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТУДЕНТСЬКОЇ
МОЛОДІ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ
ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»**

*Матеріали III Всеукраїнської науково-
методичної конференції*

18-20 травня 2006 року

Рівне – 2006

ББК 74.58+8840
УДК 379.82

«Духовно-творчий потенціал студентської молоді: психолого-педагогічні проблеми формування та реалізації»: Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції 18-20 травня 2006 року. – Рівне: РДГУ, 2006. – 204 с.

Редакційна колегія:

Руслан Постолюк – ректор Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч науки і техніки, професор;
Владислав Вербець – професор, декан художньо-педагогічного факультету;
Андрій Сяський – професор, проректор з наукової роботи;
Анатолій Воробйов – професор, проректор з навчальної роботи;
Степан Шевчук – професор, директор Інституту мистецтв, зав. кафедри українознавства художньо-педагогічного факультету;
Володимир Виткалов – професор, зав. кафедри культурології художньо-педагогічного факультету;
Володимир Годовський – професор, зав. кафедри хореографії художньо-педагогічного факультету;
Володимир Богатирьов – доцент, зав. кафедри театральної режисури художньо-педагогічного факультету;
Микола Новоселецький – професор, декан факультету з довузівської підготовки, післядипломної і регіональної освіти;
Марина Малиняк – диспетчер деканату художньо-педагогічного факультету

Відповідальний за випуск – **Владислав Вербець**

Рекомендовано до друку Вченою Радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 11 від 30.06.2006 р.)

ISBN 966-7631-96-1

©Рівненський державний гуманітарний університет

Застосування ідеомоторного тренування досить ефективно в таких випадках:

- при оволодінні складними координаційними навиками;
- при засвоєнні нових рухів шляхом розумового опрацювання, якогось точного їхнього зразка (методично грамотний показ, відеоперегляд);
- у роботі з виправлення помилок;
- у роботі з судомами, які часто негативно впливають на виконання руху і значно знижують художню виразність.

Зважаючи на це, ми дійшли висновку, що ідеомоторне тренування цілком правомірно набуває особливої ваги на таких етапах навчального процесу, як програмування (вивчення нових рухів), регулювання (виправлення помилок, зняття напруження), тренування (відпрацювання відповідних рефлексів руху).

Цей метод широко використовується у всьому світі, його результати отримали позитивний відгук на міжнародному рівні. Але одночасно це тільки допоміжний засіб навчання. Усе викладене попередньо ні якою мірою не пропонує замінити методику викладання класичного танцю – навпаки, він передусім покликаний сприяти ще більш вдумливій праці [4].

Отже, при застосуванні альтернативних методик, які були попередньо розглянуті, ми можемо розширити спектр можливостей студента для опанування своєю спеціальністю. Недосконале тіло, недостатні фізичні дані не повинні перешкоджати навчальному процесу, тому переборюючи перешкоди, студент глибше усвідомлює свою працю.

По-перше, розвиток фізичних даних, корегування недоліків тіла поліпшує грамотне технічне виконання хореографічних дисциплін, що має велике значення для практичного використання своїх професійних умінь для подальшої педагогічної і виконавської діяльності. Не може бути одностороннього підходу до розвитку особистості студента. Розвиваючись фізично, студент розширює духовний світ через призму більших можливостей свого тіла.

По-друге, використання психологічних досліджень про взаємозв'язок руху і розумової уяви про цей рух дає свої позитивні результати впродовж усього навчального процесу, від початку вивчення нового матеріалу до його відпрацювання. Але, як уже зазначалося, це не є основним методом навчання.

І, зрештою, без грамотного методичного підходу до викладання хореографічних дисциплін не буде повноцінно грамотного спеціаліста хореографа-балетмейстера, а все розглянуте вище є тільки допоміжними засобами для оволодіння методикою викладання хореографічних дисциплін.

Джерельні приписи

1. Блок Л.Д. Классический танец. История и современность. – М.: «Искусство», 1987. –
2. Звёздочкин В.А. Классичний танець: Учебное пособие для студентов высших и средних учебных заведений искусств и культуры. – Ростов н/Д: «Феникс», 2005. – 410 с.
3. Тарасов Н.И. Классический танец. Школа мужского исполнительства. – М.: «Искусство», 1971. – 494 с.
4. Мартин Путтке. Оружие артиста //Советский балет.// 1986/3. «Известие». Москва. – 59 – 61с.
5. Игорь Смирнов. Быть пропагандистом культуры. //Советский балет.// 1986/2. «Известие». Москва. – 5 – 6с.
6. Юлия Чурко. Народно-сценическая хореография и фольклор. Чему учит руководителя танцевального коллектива. //Советский балет.// 1985/2. «Известие». Москва. – 14 – 16с.
7. Т.Васильева. Победить природу. //Советский балет.// 1983/6. «Известие». Москва. – 58 – 60с.

*Ілона Легка, викладач кафедри хореографії
РДГУ*

РЕПЕРТУАР АМАТОРСЬКОГО ТАНЦОВАЛЬНОГО КОЛЕКТИВУ ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

Проблема виховання молоді на сучасному етапі надзвичайно актуальна й потребує комплексного рішення. Одним із засобів виховання молоді, формування у неї справжніх духовних цінностей є художня самодіяльність. Пропагуючи кращі художні твори сучасності та минулого, знайомлячи з історією, традиціями та побутом рідного краю, аматорська творчість виховує естетичний смак, патріотичні якості, любов до рідного краю, народу. У цьому аспекті важко переоцінити значення хореографії вцілому та народного танцю зокрема.

До проблеми виховання молоді шляхом самодіяльної творчості й хореографічного мистецтва зверталися багато педагогів та митців. Ця проблема висвітлюється в таких працях: «Танцювальні композиції та етюди танців народів світу» (Бондаренко П., Вердовський О.), «Музично-хореографічне мистецтво в системі естетичного та етичного виховання» (Боголюбська М.), «Лексика українського народно-сценічного танцю» (Василенко К.), «Методика роботи з хореографічним колективом» (Голдріч О.), «Мистецтво балетмейстера» (Смирнов І.), «Народження танцю» (Уральська В.) [1, 2, 3, 6, 8].

Народний танець – один із найпопулярніших видів мистецтва, що набув у наш час свого найбільшого розквіту. Танці, створені сучасними хореографами, відзначаються серйозністю творчого задуму, глибиною думок і почуттів, відображають типові риси характеру, картини життя, побуту, природні явища. Це різні за стилем та характером танці, у яких молодь демонструє свою життєрадісність, граціозність, через створені образи передає свої почуття і ставлення до оточуючого світу.

У наш час утворилось дуже багато хореографічних колективів. Це і танцювальні гуртки, ансамблі, школи мистецтв, багаторічна робота в яких дала багато матеріалу для узагальнення як у питаннях освіти виховання, так і в практиці формування репертуару того чи іншого колективу. Кожен ансамбль танцю повинен мати власний репертуар. Більше того, репертуар не випадковий, а відповідний його власній індивідуальній темі в мистецтві, його завданням і можливостям. Тому формування репертуару – справа не просто відповідальна. Вона визначає всю діяльність колективу. Один із головних аспектів репертуару – його виховна роль і для тих, хто зайнятий у ньому безпосередньо й бере участь у підготовці того чи іншого твору, і для численних глядачів. Усе те, що показують на сцені, повинно відрізнятися глибоким змістом і красою художньої форми. В аматорські хореографічні колективи люди приходять не тому, що вони мають професійні здібності, а тому, що люблять мистецтво танцю й присвячують своє дозвілля. Засобами танцю реалізується потреба молоді до самореалізації. Але їхні інтереси та уподобання тільки формуються, тому варто зазначити, що репертуар – не тільки основа діяльності колективу, але й процес пізнання творчості. Народження авторського твору – активна співпраця всіх учасників колективу. Саме такий підхід спонукає розвитку ініціативи та індивідуальних здібностей виконавців. Спільна творча робота сприяє вихованню дружніх стосунків між молодими людьми, поважного ставлення юнаків до дівчат і навпаки.

Щоб вирішити поставлені завдання, у кожному колективі повинна бути продумана система роботи над репертуаром, визначена організаційна форма і налагоджена систематична навчально-виховна робота. Реалізація всіх цих завдань залежить від професійних і творчих здібностей керівника колективу. Саме вміння керівника спрямувати роботу ансамблю, співставити свою творчість із репертуарною направленістю сприяє створенню самобутнього колективу з його неповторною індивідуальністю. Особливість хореографічного колективу в тому, що його природа синтетична і включає в себе інші види мистецтва: музику, живопис, скульптуру. Це вимагає від балетмейстера глибоких знань музики, фольклору, законів сцени, драматургії танцю. Крім того, керівник колективу повинен бути педагогом і психологом. У роботі з молоддю він повинен враховувати вікові особливості учасників колективу, мати індивідуальний підхід до кожного. Від організаторських здібностей керівника також залежить атмосфера в колективі, згуртованість його учасників.

Одним із принципів формування репертуару є його відповідність рівню виконавської майстерності виконавців, ступеню їхньої підготовки та досвіду. Працюючи з аматорським колективом, балетмейстер-педагог повинен готувати своїх виконавців до засвоєння технічно складних рухів, які трапляються в танцях, звертати увагу на характер та манеру виконання. Основа успішної роботи колективу полягає перш за все у систематичній навчально-виховній роботі, у розбірливому повторенні навчально-тренувальних вправ і різноманітних танцювальних рухів. Щоб домогтися високого рівня виконавської майстерності репертуарних творів, керівник повинен вимагати максимальної старанності від усіх учасників колективу. Систематичні заняття виховують у молоді позитивне ставлення до повсякденної кропіткої праці, прагнення до досягнення поставлених цілей як перед кожним учасником, так і перед усім колективом. [3]

Для більш плідної роботи балетмейстер повинен так формувати репертуар, щоб у танцювальних номерах були задіяні всі учасники колективу. Безумовно, наявність у колективі людей з різними здібностями ставить перед керівником таке завдання, як розвиток індивідуальності колективу. Отже, поряд із масовими танцями необхідно створювати хореографічні композиції з невеликою кількістю виконавців. Такий підхід збагатить програму концертного репертуару і дозволить будувати її за принципом варіативності. Поняття масовості в аматорському мистецтві полягає не в протиріччі, а в прямиому зв'язку.

Яким саме танцям повинен надавати перевагу керівник колективу при формуванні репертуару? Звичайно, це можуть бути танці різних народів, що збагатить технічні й характерні можливості танцюристів, ознайомить їх із культурою різних народів, розширить їхній світогляд. Але необхідно пам'ятати, що домінуючим у репертуарі колективу повинні бути танці рідного народу в усій їхній жанровій, характерній та стилістичній різноманітності. Серед українських танців найбільшої популярності завоювали хороводи, метелиці, гопаки, козачки, коломийки, гуцулки, кадрилі, польки, різноманітні сюжетні танці. Наявність у репертуарі українських танців виховує у молоді почуття патріотизму, любов до України, до свого народу. Плануючи у репертуарі танці різних регіонів України, керівник повинен надавати перевагу танцям, характерним тій місцевості, де побутує колектив. Необхідною умовою цього є знання місцевого фольклору, традицій, побуту. Місцевий колорит залежить також від етнографічних особливостей краю, природних умов та історій. Наявність у репертуарі таких танців сприяє створенню колективу із власним неповторним обличчям, знайомить виконавців та глядачів з особливостями хореографії, музики та костюма свого регіону. Отже, плануючи репертуар, керівник повинен пам'ятати, що одним із завдань художньої самодіяльності є формування особистості засобами мистецтва. В педагогічній практиці необхідно сміливіше використовувати виховні резерви мистецтва хореографії для розвитку трудової та патріотичної свідомості молоді, її естетичного й фізичного розвитку. Хореографія як мистецтво колективне сприяє розвитку колективізму, дружби, поважного ставлення один до одного.

Джерельні приписи

1. Бондаренко Л., Березовський О. Танцювальні композиції та етюди танців народів світу. – Київ, 1975 – 4.2.
2. Боголюбська М. Музично-хореографічне мистецтво в системі естетичного виховання. – М.: ВНМЦ НТ й КПП, 1986. – 92.
3. Василенко К. Лексика українського народно-сценічного танцю. – Київ, 1990.
4. Верховинець В. Теорія українського народного танцю. – Київ: Мистецтво, 1968. – 149.
5. Гуменюк А. Українські народні танці /// під ред. П.Вірського. – Київ, 1969.

6. Голдріч О. Методика роботи з хореографічним колективом. – Львів: Каменяр, 2002. – 64.
7. Настюков Г. Народний танець на самодіяльній сцені. – М.: Профіздат, 1976. – 62.
8. Смірнов І. Мистецтво балетмейстера: Навчальний посібник для студентів. – М.: Просвіта, 1986. – 192.

Вікторія Кравчук, викладач кафедри
хореографії РДГУ

ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА: ПОШУКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Із падінням тоталітарного режиму та здобуттям незалежності Україною відбуваються істотні зміни практично у всіх сферах сучасного життя. Головний напрям демократичних перетворень в українському суспільстві пов'язаний насамперед із розгортанням економічних, політичних, соціокультурних процесів та формуванням принципово нових відносин. Особливого значення набувають питання зміни пріоритетів: на перший план соціального розвитку виходить не держава чи окрема соціальна спільнота, а людина як найвищий витвір природи, суспільства й цивілізації.

Трансформація наявних у суспільстві традиційних структур соціального, психологічного та культурологічного характеру викликає також зміни в орієнтаціях та установках підрастаючого покоління. На превеликий жаль, спостерігається руйнування культурних традицій та моральних цінностей, втрачається віра у справедливість і гуманність нового суспільства, що призводить до розладженості світогляду й відволікає молодь від соціальних орієнтирів у житті. Відбуваються пошуки нового сенсу життя, формуються нові потреби, інтереси, видозмінюються мотиви інтелектуальної та соціально-професійної діяльності.

Студентська молодь намагається долучитися до зразків життєдіяльності молоді Заходу, яка набувала соціокультурний досвід в інших умовах. Між тим, місце проживання, минуле народу, расові та етнічні відмінності, історичний досвід та соціальна пам'ять мають важливе значення для формування духовності індивіда. Зіткнення зразків культури Заходу й Сходу має певною мірою суперечливий характер. Навіть у різних регіонах України існують розбіжності в ціннісних орієнтаціях, морально-етичних оцінках сьогодення. Слід зауважити, що це не конфліктні ситуації, а звичайні етнічно-територіальні відмінності та культурно-творчі суперечності. Борис Крупницький доречно зазначав, що “Україна, належачи фізично до Східної Європи, належить духовно до Західної Європи” [1; 122]. Тому сьогодні досить важливо враховувати ментальні характеристики регіону та окремої соціальної спільноти в процесі виховання загальнолюдських і національних рис характеру особистості.

За цих умов особливого значення набуває проблема вивчення духовно-творчого потенціалу молодіжної генерації українського суспільства. Духовно-творчий потенціал студентської молоді – один з найбільш цінних ресурсів країни. Як і будь-які інші ресурси, його потрібно сформувати та доцільно використовувати, зокрема в процесі соціально-економічного розвитку Української держави та самореалізації кожного її громадянина як творчого учасника національної розбудови суспільства. У цьому процесі визначальним чинником формування духовно-творчого потенціалу молоді виступають ціннісні орієнтації та морально-етичні настанови, потреби та інтереси як важливе підґрунтя у формуванні світогляду та інших духовних елементів життя молодіжного середовища [2; 8].

У Державній національній програмі „Освіта” Україна ХХІ ст. головна мета національного виховання визначається як набуття молодим поколінням спеціального досвіду, успадкування духовних надбань українського народу, досягнення високої культури міжнаціональних взаємин, формування у молоді особистісних рис громадян Української держави, розвиненої духовності, фізичної досконалості” [3; 15].

Згідно із Законами України „Про освіту” (23.05. 1991 р.), „Про загальну середню освіту” (13.05.1999 р.), „Про вищу освіту” (17.01. 2002 р.) перед сучасними освітніми закладами стоїть завдання сформувати людину критично-творчу, діяльну, вольову, конкурентоспроможну, працелюбну, з високими громадянськими якостями. Серед важливих завдань діяльності навчальних закладів є створення умов для постійного духовного самовдосконалення, розширення параметрів інтелектуального, професійно-кваліфікаційного, соціокультурного та творчого потенціалу особистості. Відтак від рівня її інтелектуального та духовно-творчого потенціалу повною мірою залежить у цілому потенціал соціального інтелекту суспільства та динаміка суспільного прогресу.

Дослідження праць науковців свідчить, що кожен з них по-своєму розглядає різні аспекти духовної культури, досліджує методологію і теорію формування духовного потенціалу сучасної молоді. У контексті нашого дослідження ми розглядаємо духовність як втілення в світоглядних орієнтаціях людини сподівань, прагнень, ідеалів, духу народу, нації, що визначає спрямованість особистісних потреб, бажань і зумовлює настанову на відповідний життєвий вибір. Це осмислення людиною гуманістичного сенсу мети людської життєдіяльності [4; 116].

У сучасний період постає необхідність формування нових ціннісних орієнтацій, нових ціннісних ідеалів, ціннісного світогляду людини, яка буде жити і працювати в ХХІ столітті в Україні – незалежній європейській державі, де цільові та ціннісні орієнтації сполучатимуть творчість, нові оригінальні ідеї з народними традиціями та культурою. Оскільки загальноприйнятою серед педагогів є думка про те, що виховання на основі цінностей – це провідний шлях формування особистості, її духовного світу, то в сучасних умовах постає питання не лише про ціннісне виховання, але й про ціннісне навчання, тобто навчання, яке має своїм кінцевим результатом не знання, а формування “аксіологічного світогляду, який оперує ціннісними категоріями” [5; 144].

ЗМІСТ

<i>Руслан Постолюкський. Вітальне слово</i>	3
ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ	
<i>Владислав Вербець. Демократизація та гуманізація освіти: проблеми та перспективи</i>	5
<i>Петро Давидюк. Проблеми соціокультурного розвитку Рівненщини</i>	6
<i>Петро Кралюк. Проблеми педагогіки в контексті сучасних комунікаційних реалій</i>	7
<i>В'ячеслав Демченко. Особливості розвитку творчих здібностей молоді</i>	10
<i>Лариса Климанська. Потенціал креативності PR-спеціаліста</i>	12
<i>Владислав Вербець. Соціальна ідентифікація студентської молоді: проблеми та перспективи формування</i>	16
СЕКЦІЙНІ ЗАСІДАННЯ	
СЕКЦІЯ І. ДУХОВНО-ТВОРЧІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДІ	
<i>Оксана Назарук. Соціальний досвід молодої людини як передумова реалізації соціального потенціалу</i>	19
<i>Лідія Мацевко-Бекерська. Дитяча література як засіб підготовки фахового педагога</i>	23
<i>Ольга Безкоровайна. Виховання духовної культури особистості студента засобами соціально-ціннісної діяльності</i>	25
<i>Вікторія Вронська. Інноваційно-інформаційні та педагогічні технології у ВНЗ: проблеми ефективності та перспективи розвитку</i>	31
<i>Алла Фрідріх. Формування національної самосвідомості як основа розвитку духовного світу особистості</i>	33
<i>Тетяна Герасименко. Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка</i>	35
<i>Марина Малиняк. Психологічні передумови формування художньої творчості студентів</i>	37
<i>Світлана Волошина. Професійна кар'єра молодої людини – шляхи і методи її формування, умови реалізації</i>	39
<i>Наталія Тимошук. Духовно-моральне становлення молоді в умовах особистісно орієнтованого виховання</i>	40
<i>Тетяна Ціпан. Формування морально-духовних цінностей підлітків в умовах дитячо-юнацьких об'єднань</i>	44
<i>Мирослава Якимчук. Формування культури духовності в обдарованій особистості студента як соціально-педагогічна проблема</i>	47
СЕКЦІЯ ІІ. НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ	
<i>Олена Іщенко, Людмила Овсянкіна. Особливості формування моральних цінностей сучасної студентської молоді</i>	50
<i>Світлана Щудло. Якісна освіта як чинник адаптації молоді на ринку праці</i>	52
<i>Тетяна Потапчук. Духовний розвиток сучасної молоді: спроба теоретичного осмислення</i>	54
<i>Алла Кочубей. Духовно-моральне виховання студентів засобами народознавства</i>	56
<i>Людмила Сокурянська. Ціннісний вимір пострадянського студентства: теоретичні підходи та емпіричні результати</i>	60
<i>Олег Бойко. Дидактична технологія формування у майбутніх офіцерів готовності до реалізації управлінських функцій</i>	65
<i>Лариса Ковальчук. Організація педагогічної практики студентів класичного університету: компетентнісний підхід</i>	69
<i>Орися Ковальчук. Тестовий контроль у системі діагностування знань, умінь і навичок студентів</i>	73
<i>Олександра Максимець. Організація професійно-орієнтованої поза аудиторної роботи студентів на базі навчального лабораторно-виробничого комплексу інституту</i>	76
<i>Марта Максимець. Педагогічна практика студентів факультету іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах: реалії, проблеми, перспективи</i>	79
<i>Олександра Праць. Моральні засади правової культури майбутнього вчителя</i>	81
<i>Уляна Гуменюк. Ірраціональні переконання людини як бар'єр на шляху реалізації її духовно-творчого потенціалу</i>	83
<i>Євгеній Власов. Передумови формування навчального репертуару для студентів класу фортепіано музично-педагогічного факультету</i>	86
<i>Олена Никон. Психолого-педагогічні умови активізації творчої діяльності студента</i>	89
<i>Олена Попчук. Навчально-виховний процес як фактор формування професійної культури майбутніх фахівців</i>	92
<i>Наталія Грицай. Формування творчого потенціалу студентів під час проведення позакласної роботи в загальноосвітній школі</i>	96
<i>Галина Кардаш. Теоретично – методичні засади формування морально-етичного потенціалу студентської молоді</i>	98
<i>Олена Шершньова. Історико-культурний туризм в малих містах України як чинник формування національної гідності української молоді</i>	102
<i>Наталія Семенова. Роль особистісного самовизначення та ідентичності у формуванні сучасної гармонійно розвиненої особистості</i>	105
<i>Вікторія Юрченко, Тетяна Свердлова. До проблеми розвитку духовно-творчого потенціалу студентської молоді</i>	107

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ХОРЕОГРАФІЇ «ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО СТУДЕНТА-ХОРЕОГРАФА»

<i>Ірина Аксьонова.</i> Формування творчої особистості в хореографічному колективі	110
<i>Володимир Гордєєв.</i> Танець як феномен духовності традиційної української народної обрядової культури.....	114
<i>Ольга Гордєєва.</i> Дитячий хореографічний колектив та його роль у гармонійному розвитку дитини	116
<i>Роксана Горбачук.</i> Просторові дослідження в галузі сучасного хореографічного мистецтва.....	119
<i>Тетяна Лобан.</i> Вплив хореографів-новаторів джаз-модерн танцю на формування світогляду сучасного студента.....	120
<i>Лариса Волощина.</i> Альтернативні методики при викладанні хореографії у ВНЗ.....	122
<i>Ілона Легка.</i> Репертуар аматорського танцювального колективу як засіб виховання молоді	124
<i>Вікторія Кравчук.</i> Духовно-творчий потенціал хореографічного мистецтва: пошуки та перспективи	126
<i>Наталія Сагаль.</i> Специфіка допрофесійної підготовки в контексті танцювальної культури.....	128
<i>Поліна Шеховцова.</i> Специфіка допрофесійної підготовки в контексті танцювальної культури Рівненщини	130
<i>Ірина Іванчук.</i> Історія розвитку танцю модерн У США.....	133
<i>Наталія Маткова.</i> Особливості виконання народно-сценічних танців України.....	135

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ТЕАТРАЛЬНОЇ РЕЖИСУРИ «ФЕНОМЕН ДУХОВНОСТІ У ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ДРАМАТУРГІВ»

<i>Юрій Мельничук.</i> Роль навчального репертуару в процесі формування духовно-творчого потенціалу студентів акторської та режисерської спеціалізації	138
<i>Володимир Богатириков.</i> Духовна культура режисера у формуванні та реалізації задуму вистави	139
<i>Олексій Заворотній.</i> Сучасний театр, як діамант, повинен сяяти неповторними гранями.....	141
<i>Світлана Хабурська.</i> Навчальна вистава як засіб професійного та духовного зростання майбутніх режисерів драматичного театру	144
<i>Лариса Степанець.</i> Театралізоване масове дійство як фактор зростання морально-естетичного потенціалу студентської молоді	147
<i>Георгій Вовк.</i> Особливості особистісного самовизначення старшокласників у процесі театральної творчості.....	150
<i>Михайло Журавель.</i> Вплив духовного змісту трагедії на емоційну культуру глядача.....	152

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА «ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНЕ МИСТЕЦТВО ПОЛІССЯ: ВИТОКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»

<i>Олександр Старук.</i> Деякі аспекти формування духовної культури української молоді.....	154
<i>Любов Крайлюк.</i> Творча спадщина Ніла Хасевича у контексті морально-етичного та патріотичного виховання студентської молоді	157
<i>Ірина Локичук.</i> Збереження та розвиток традиційного серпанкового ткацтва села Крупове – передумова для вдосконалення і збагачення творчих здібностей молоді	159
<i>Ольга Чернюшок.</i> Художньо-педагогічна спадщина Г. Косміади – погляд сучасності.....	162
<i>Олег Городецький.</i> Композиційна робота з ілюстрацією як умова розвитку творчої особистості студента	164
<i>Тамара Забута.</i> Політична культура молоді як фактор конкурентоспроможності країни	168
<i>Борис Забута.</i> Молодь у процесі розбудови „Суспільства знань”	170
<i>Марія Вакульчук.</i> Формування духовної культури студентської молоді засобами благодатного слова.....	172
<i>Лариса Костюк.</i> Окремі аспекти викладання навчальної дисципліни «Культурологія» в умовах інтеграції освітніх систем вищої школи України у європейський простір	175
<i>Маргарита Вдовенко.</i> Проблема „східної” та „західної” двомовності серед студентської молоді у контексті сучасного розвитку України.....	178

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ СЕМІНАР «ДУХОВНІСТЬ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГІДНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ»

<i>Марія Вербець.</i> Соціальні та морально-етичні орієнтири у формуванні світогляду молоді	180
<i>Майя Корнійчук.</i> Електронні ресурси – нова модель організації бібліотечно-інформаційного обслуговування студентської молоді	181
<i>Людмила Мартинюк.</i> Бібліотека, як один з духовних ресурсів суспільства	183
<i>Сергій Кравченко.</i> Читацькі інтереси сучасної молоді в контексті її духовного розвитку	184
<i>Марина Портянко.</i> Принцип багатоаспектності у формуванні фондів бібліотек на допомогу духовному розвитку молоді.....	187
<i>Ніна Тивончук.</i> Літературне краєзнавство як чинник формування духовності молоді та збереження культурної спадщини краю.....	188
<i>Тамара Саркіянс.</i> Формування у молоді громадянської позиції, національної самосвідомості, культури і духовності засобами бібліотечного впливу	190
<i>Марія Третяк.</i> Періодичні видання в структурі читання молоді.....	192
<i>Віра Цицюра.</i> Виставкова діяльність бібліотеки як чинник творчої реалізації студентської молоді.....	193
<i>Валентина Дамецька.</i> Формування екологічної культури як складової духовного становлення підростаючого покоління	195
<i>Ольга Загинеї.</i> Національно-патріотичне виховання підростаючого покоління засобами української літератури.....	196
<i>Раїса Щербан.</i> Бібліотеки на допомогу реалізації екоетичного імперативу	198

Наукове видання

«ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»

Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції

18-20 травня 2006 року

Редакційна колегія:

Руслан Постолюк – ректор Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч науки і техніки, професор;
Владислав Вербець – професор, декан художньо-педагогічного факультету;
Андрій Сяський – професор, проректор з наукової роботи;
Анатолій Воробійов – професор, проректор з навчальної роботи;
Степан Шевчук – професор, директор Інституту мистецтв, зав. кафедри українознавства художньо-педагогічного факультету;
Володимир Виткалов – професор, зав. кафедри культурології художньо-педагогічного факультету;
Володимир Годовський – професор, зав. кафедри хореографії художньо-педагогічного факультету;
Володимир Богатирьов – доцент, зав. кафедри театральної режисури художньо-педагогічного факультету;
Микола Новоселецький – професор, декан факультету з довузівської підготовки, післядипломної і регіональної освіти;
Марина Малиняк – диспетчер деканату художньо-педагогічного факультету

Відповідальний за випуск – **Владислав Вербець**

Комп'ютерна верстка та макет – **Вікторія Кравчук**

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографічний. Ум. друк арк. 26,83. Наклад 100 прим. Зам № 14/1

Віддруковано засобами оперативної поліграфії
редакційно-видавничого відділу Рівненського державного гуманітарного університету
м. Рівне, вул. С. Бандери, 12

«Духовно-творчий потенціал студентської молоді: психолого-педагогічні проблеми формування та реалізації»: Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції 18-20 травня 2006 року. – Рівне: РДГУ, 2006. – 204 с.

ISBN 966-7631-96-1

УДК 379.82

ББК 74.58+8840